

На ловъ.

(Истинска случка).

Една сутринъ рано азъ взехъ пушката и кучката си Зайчарка и тръгнахъ на ловъ изъ лѣга. Водѣхъ вързана кучката да се не повърне у дома. Тя имаше малки, на единъ мѣсецъ рожби. Цѣлъ день се скитахъ, но напусто. Твърдо рѣшихъ да не се връщамъ празенъ у дома си, затова останахъ и слѣдъ залѣзъ слънце въ гората. Зайчарка неспокойно хвъргаше погледъ къмъ село. Тя знаеше, че всѣкичасно я очакватъ милитѣ и ненахранени, огладнѣли рожби. На едно мѣсто въ гората се издига голѣма, висока скала, наоколо обрасла съ труднопроходима гора. Тукъ се криеше много дивечъ, та къмъ това мѣсто се упжихъ и азъ.

Когато доближихъ до свърталището, вървѣхъ дебнешката. Дойдохъ до една лисича дупка и